

Apareix l'«Enciclopèdia de Medicina i Salut»

Una obra amb qualitat i recursos tècnics

Acaben d'aparèixer els dos primers volums de l'*Enciclopèdia de Medicina i Salut*, una obra de molta qualitat que publica Enciclopèdia Catalana i que dirigeix Josep Del Hoyo.

«He treballat amb els mateixos recursos que podria tenir en una editorial anglesa».

ANNA NAVARRO

Quina és la intencionalitat del conjunt d'aquesta obra?

—L'objectiu és fer una obra de divulgació de medicina i salut. Aquest nom, de fet, és una clau per a entendre el contingut. No es limita a donar consells pràctics, sinó que també fa divulgació científica de les ciències mèdiques, sense aplicació pràctica. I s'aprofita per a fer educació sanitària, etc. Però hi ha aquesta dualitat.

—¿En què es diferencia d'altres obres?

—D'una banda, és la primera obra d'aquest tipus que es fa en català. Però hem tingut en compte allò que hi ha al mercat en qualsevol llengua. Hem volgut fer una obra que es caracteritzi per tenir un nivell que sigui comprensible, però que, a més, no decebi la gent que ja té una formació cultural una mica més elevada. Per exemple, l'extensió de més de 4.000 pàgines és gairebé

el doble que qualsevol de les obres existents.

—¿Amb quina periodicitat sortirà i amb quina estructura?

—Té deu volums d'unes 400 pàgines cada un. Apareixeran dos volums cada sis mesos. Els set primers volums segueixen una estructura anatòmica clàssica, començant per la pell i seguint per l'aparell locomotor, sistema nerviós, etc. En els tres darrers volums incloem temes com edats i situacions especials,

Hivern

NOVETATS en LLIBRES

edicions 62 s a	 EDITORIAL TRES I QUATRE
AJEGUI'S I PARLEM William P. McGivern Seleccions de la Cua de Palla, 96. 192 pàgines. Pot la psicoanàlisi ajudar a la consecució de l'atractament perfecte?	EL GERMANISTA Francesca Duranti Narratives 314, núm. 16 Traducció de Joan F. Mira Traducció catalana del mític <i>La casa sul lago della luna</i> , amb el títol original mai no admès per cap altre editor (editat ja en divuit llengües).
Edicions BROMERA	EDITORIAL EMPÚRIES
EL CORONEL D'ANJOU Francesc P. Britz Els nostres autors, 9 232 pàgs. 850 ptes. Una novel·la de la Renaixença ambientada al segle XVIII, durant la guerra de Successió.	EL CONVIDAT DEL DIA D'ACCIÓ DE GRÀCIES Truman Capote Col·lecció Clàssics de la literatura juvenil Traducció de Quim Monzó Tres contes descaradament autobiogràfics, plens de malícia i d'intel·ligència.
edicions 62 s a	 La Galera
DIA DE SILENCI A TANGER Tahar Ben Jelloun El Confident, 4. 112 pàgines. El darrer llibre del Premi Goncourt, Tahar Ben Jelloun, que es publica abans en català que en la seva llengua original.	ALLÒ QUE NINGÚ NO POT SABER Martin Auer. Els grumets de mar enllà, 52. Contes, endevinalles i poemes en un llibre meravellós.
 EDITORIAL TRES I QUATRE	 curial
VALÈNCIA, 1977 Jordi Querol i Moisès Mercè L'Ham, 18 Una història de política-licció en una València un poc diferent a com la coneguérem.	RANDA 25 Història i literatura a Mallorca. Segles XIII-XX Col·lecció dirigida per Josep Massot i Muntaner.
 Edicions Proa	 UNIVERSITAT DE VALÈNCIA
TEMPS D'ESBROTAR Agustí Pons Els llibres de l'Óssa menor, 153. Pròleg de R. P. Balasch 52 Pàgs. 650 ptes.	TELETEXTOS VV.AA. (Vicent Salvador, coord.) Acadèmia dels nocturns, 12 Sèrie Escenes Un retaule de textos breus sobre la televisió, ordenats en una vectorialitat que funciona com a proposta de lectura.

vida sana, primers auxilis, un glossari i l'índex analític per a trobar qualsevol cosa.

—¿El marge de dos anys permet anar-la posant al dia?

—L'obra apareix ara, però nosaltres portem més de dos anys treballant-hi. Quan surt el volum, està perfectament al dia. És possible que quan aparegui el volum 9 tinguem informació que ara no hi podríem posar.

—¿Quanta gent hi ha participat?

—Encara hi ha gent que queda per triar. De moment, hi ha un equip de redacció, més aviat reduït, que treballa en tots els temes. I els responsables científics van canviant segons l'especialitat. Tots són de molta categoria i tenen la decisió de l'ordre en què s'exposa un tema, proporcionen les fonts de documentació, guien l'equip de redactors i ho revisen tot.

—El fet que sigui en català, ¿fa que mostrin més interès o menys a participar-hi?

—Pot haver-hi persones que haurien treballat igual per una altra obra, però n'hi ha bastants que probablement no. Ja és una feina professional, no estem en l'època del voluntarisme. Però he vist que fa més il·lusió especialment a gent que té certa preocupació per la cultura catalana. D'una banda, és en català; de l'altra hi ha el nom d'Enciclopèdia Catalana i, per fi, hi ha gent que ja ha col·laborat amb mi en programes de televisió i té la confiança que l'obra tindrà un bon nivell.

—¿Creu que és exportable, traduïble?

—Estic convençut que és una obra molt bona, perquè hi intervé gent molt bona i perquè hi ha hagut uns bons mitjans. He treballat amb els mateixos recursos que podria tenir en una editorial anglesa, encarregant els dibuixos i fotografies que calguin. I em fa il·lusió fer coses en català que puguin anar a altres llengües.

—Vostè ja havia dirigit una col·lecció de llibres de salut, en edició de quiosc. ¿Com va anar la difusió?

—És una col·lecció de 47 llibres i se n'han venut més de 500.000 entre tots. Això dona una mitjana superior als 10.000 llibres per cada exemplar, que és molt.

—¿Hi ha hagut temes més difosos?

—Hi ha temes que afecten qüestions mentals, com la depressió o l'ansietat, que puguen lleugerament. D'altra ban-

«Crec que hi ha força confiança en els metges, però no cega o plena».

ANNA NAVARRO

da, s'han venut molts més llibres del que s'esperava en zones de poca implantació de la llengua catalana. Per a algunes persones potser va representar el primer llibre en català que llegien. A més, la venda s'ha mantingut molt bé en els gairebé dos anys en què van anar apareixent. Cal pensar que la col·lecció inicialment era de 18 títols.

—*¿Es pot dir que el metge fa ciència?*

—Molts metges no fan ciència, però tot allò que fan es basa en investigacions dutes a terme per metges. Quan dic que la paraula medicina la relacionem una mica amb ciència vull assenyalar que, com a la medicina hi ha tantes coses d'aplicació pràctica, sovint les obres es limiten a un sol tema. A l'*Enciclopèdia* no ens limitem a això, sinó que també podem explicar com funcionen les neurones o el sistema endocrí. Creiem que és interessant fer divulgació i que se'n fa com més va més.

—*¿Creu que la gent confia en el metge?*

—Crec que hi ha força confiança en els metges, però no cega i plena. Els

metges són humans i els coneixements mèdics no s'han acabat, ni de bon tros. Hi pot haver metges bons i no tan bons i de vegades es poden equivocar. Per això determinats sectors poden fer una crítica que pot ser positiva. A més, en una enquesta pot plantejar-se més el dubte, però quan la gent va al metge, hi deposita més confiança. És l'experiència que tinc.

—*Allò que la medicina no soluciona és terreny abonat per xarlatans...*

—La medicina no té solucions per a tot. Quan una persona rep la notícia que la medicina oficial no hi pot fer res, li costa molt acceptar-ho. Per això pot provar coses que no creu gaire. De tota manera, no vull posar tot allò que no és medicina tradicional en el mateix calaix. Hi ha coses de les quals potser no coneixem bé els fonaments, tot i que hi ha estudis que assenyalen que tenen utilitat; d'altres coses que són una estafa i, finalment, tècniques que poden ser bones, però que no les aplica gent amb prou preparació.

—*La recent notícia de l'hipnotitza-*

dor de Moscou va ocupar més temps a televisió que els Premis Nobel...

—Els mitjans de comunicació segueixen allò que el públic els demana. Però crec que haurien de tenir un cert factor de correcció per a portar la gent per camins amb més base. Amb la vinguda de les televisions privades, cada vegada veiem més allò que té més audiència: concursos, sèries, etc. Els grans documentals cada vegada es fan a horaris de menys audiència.

—*¿I no es donen també informacions contradictòries, que poden desorientar la gent que no ho coneix prou bé?*

—El tractament de les notícies mèdiques als mitjans de comunicació és un tema important. Hi ha periodistes que informen molt correctament, però n'hi ha altres que no hi estan especialitzats. Ara ja hi ha diaris que tenen un metge controlant i coordinant la informació. Potser no cal que sigui metge, però sí una persona que conegui aquests temes. Crec que anem en bona direcció.

Xavier Duran